

ROLUL DETERMINĂRII MARKERILOR SEROLOGICI AI HEPATITELOR ACUTE VIRALE ÎN STABILIREA DIAGNOSTICULUI ȘI PROGNOSTICULUI DE BOALĂ

Valentina Florea, Georgeta Burugiu, Claudia Rugină, Mariana Codarcea,
Eugenia Muja

Clinica de Boli Infecțioase,
Spitalul Clinic Municipal, Constanța

Având în vedere răspândirea largă a celor 5 virusuri hepatice specifice (A, B, C, D, E) am făcut un studiu asupra diagnosticului, evoluției și prognosticului bolilor determinate de ele, pentru că la noi în țară hepatitele sunt în continuare problemă de sănătate publică. Am sesizat diferențe esențiale față de studiile și raportările anterioare de la noi și unele asemănări și unele diferențe între studii și raportări făcute în țări din vestul Europei. Au fost posibile toate aceste aprecieri datorită determinării unor markeri serologici ai hepatitelor virale acute B și C prin metoda imunoenzimatică a aparatului Liniei Pasteur-generația a II-a cu care am fost dotați anterior studiului. Raportările se referă la un lot de pacienți cu hepatită virală acută internați în spitalul nostru în perioada 01.01.1993-01.01.1994. Din punct de vedere clinic se poate spune că am găsit multe forme asemănătoare între ele ce se suprapun canoanelor clasice semiologice, biochimic și evolutiv însă sunt total distincte, observând în prezent față de trecut o rată crescută a cronicizării. Din totalul de 845 HVA, 406 sunt HVA tip B ceea ce înseamnă peste 48%, un procent foarte ridicat față de alte state. Din cele 406 HVA, 58

au fost copii - procentual peste 14%, față de francezi care raportează sub 10%. Epidemiologic calea de transmitere este atât cea orizontală sanguină cât și verticală. Sunt cazuri în care contactul a fost direct și repetat în colectivități familiale sau colectivități instituționalizate (școli, creșe, grădinițe). Cazurile cu transmitere verticală sunt mai rare. O frecvență crescută, circa 20% din cazurile de HVA_c tip B, în care, în perioada de dispensarizare apar precoce anticorpii HBs și HBe, au evoluție favorabilă, prognostic bun și potențial major de vindecare. Prezența însă îndelungată, peste 6 săptămâni până la 6 luni și în continuare a AgHBs și a celui AgHBe în afară de faptul că relevă o infecțiozitate crescută este un indiciu de cronicizare a bolii. De remarcat este faptul că au evoluat spre cronicizare cu persistența markerilor specifici și hepatitele în care de la început am diagnosticat dubla infecție B și C, ceea ce va spori numărul afecțiunilor invalidante mai mult decât s-a raportat anterior.